

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2005/1724
Karar No : 2006/4710

Davacı : Seskır Otomotiv Sanayi ve Ticaret A.Ş
Vekilleri : Av. Hikmet Gökçe, Av. Mehmet Bolat
Fillistin Sokak No:43 G.O.P-ANKARA
Davalı : Rekabet Kurumu
Bilkent Plaza B 3 Blok Bilkent/ANKARA
Vekili : Av. Meltem Türkoğlu (Aynı adreste)

Davanın Özeti : Davacı şirket ile Automobile Dacia S.A. arasında imzalanan distribütörlük anlaşmasının 4054 sayılı Yasa'nın 4. maddesini ihlâl ettiği iddiası ile halen Türkiye Genel Distribütörü olan Dacia Otomobilleri Satış, Satış Sonrası ve Dağıtım Hizmetleri Ticaret ve Limited Şirketinin Dacia S.A. 'nın alt teşebbüsü olup olmadığının tespiti talebiyle yapılan şikâyet başvurusunun reddine ilişkin Rekabet Kurulunun 29.01.2004 tarih ve 04-09/79-21 sayılı kararının; anlaşmanın rekabeti kısıtladığı için Rekabet Kanununa aykırı olduğu, yeteri inceleme yapılmadan karar verildiği ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Dava konusu kararda usul ve esas yönünden Yasaya aykırılık bulunmadığı belirtilerek, hukukî dayanaktan yoksun olduğu öne sürülen davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hâkimi Erkan DEMİRTAŞ'ın Düşüncesi : Davanın reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı M. Engin ÇAKMAK'ın Düşüncesi : Dava, davacı şirket ile Automobile Dacia S.A. arasında imzalanan distribütörlük anlaşmasının; anlaşmanın süresi ve fesih bildirim süresinin yapılan harcama ve yatırımları geri kazandırmayacak ve rekabet etme haklarını kullanmaya imkan vermeyecek kadar kısa olması, piyasa koşulları araştırılmadan kendisine belli bir miktarda araç satın alma zorunluluğu getiren maddenin, mal veya hizmetin arz ya da talep miktarının kontrolü ve ya bunların piyasa dışında belirlenmesini rekabet ihlâli sayan 4054 sayılı Kanunun 4.maddesine aykırı olduğu iddiası ile, halen Türkiye Genel Distribütörü olan Dacia Otomobilleri Satış, Satış Sonrası ve Dağıtım Hizmetleri Ticaret ve Limited Şirketinin Dacia S.A. 'nın alt teşebbüsü olup olmadığının tespiti talebinin reddine dair Rekabet Kurumunun 29.01.2004 tarih ve 04-09/79-21 sayılı kararının iptali istemiyle açılmıştır.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında kanunun 1. maddesinde; bu Kanunun amacının, mal ve hizmet piyasalarındaki rekabeti engelleyici, bozucu veya kısıtlayıcı anlaşma, karar ve uygulamaları ve piyasaya hakim olan teşebbüslerin bu hakimiyetlerini kötüye kullanmalarını önlemek, bunun için gerekli düzenleme ve denetlemeleri yaparak rekabetin korunmasını sağlamak olduğu belirtilmiş, 3. maddesinde, Teşebbüs, "piyasada mal veya hizmet üreten, pazarlayan, satan gerçek ve tüzel kişilerle, bağımsız karar verebilen ve ekonomik bakımdan bir bütün teşkil eden birimler olarak tanımlanmış, yasanın 4. maddesinde, belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan doğruya veya dolaylı olarak rekabeti

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2005/1724
Karar No : 2006/4710

engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerinin hukuka aykırı ve yasak olduğu belirtilmiş, 6. maddesinde de; bir veya birden fazla teşebbüsünün ülkenin bütününde ya da bir bölümünde bir mal veya hizmet piyasasındaki hâkim durumunu tek başına yahut başkaları ile yapacağı anlaşmalar ya da birlikte davranışlar ile kötüye kullanmasının hukuka aykırı ve yasak olduğu belirtilmiş, yasanın 16/2 maddesinde ise, bu kanunun 4. ve 6. maddesinde yasaklanmış olan davranışları gerçekleştirdiği, sabit olanlara yasa maddesinde belirtilen miktarda para cezası verileceği hükme bağlanmış bulunmaktadır.

Davacı tarafından, Automobile Dacia S.A. arasında imzalanan distribütörlük anlaşmasının; anlaşmanın süresi ve fesih bildirim süresine ilişkin hükümleri, 4054 sayılı Kanunun rekabeti sınırlayıcı anlaşmaları yasaklayan 4.maddesinin uygulanmasından muafiyet tanınması şartlarını düzenleyen 1998/3 sayılı Tebliğ hükümlerine aykırı olduğundan anılan yasa hükmünün ihlâl edildiği açık ise de, buna ilişkin iddianın Yasanın 19.maddesinde belirtilen sürede yapılmadığı anlaşılmış olup dava konusu işlemde bu nedenle yasaya aykırılık bulunmamaktadır.

Davacı tarafından öne sürülen diğer hususlar ise ; taraflar arasında mevcut sözleşme ve ticarî ilişkilerden kaynaklandığından buna ilişkin anlaşmazlıkların , rekabet hukukuyla ilgili olmayıp genel hukuk ilkelerine göre çözümlenmesi gerektiği de açıktır.

Dosyadaki bilgi ve belgelerin incelenmesinden, anılan şirket hakkında, 4054 sayılı Kanunun 4. ve 6.maddeleri kapsamında inceleme yapılmasını gerektirecek nitelikte ciddi ve yeterli objektif bilgi ve belge bulunmadığı anlaşıldığından, şikayetin reddi yolunda verilen kararda yasaya aykırılık görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle davanın reddinin gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce duruşma için taraflara önceden bildirilmiş bulunan 12.12.2006 tarihinde davacı vekili Av. Hikmet Gökçe ile davalı idare vekili Av. Meltem Türkoğlu'nun geldiği; Danıştay Savcısı M. Engin Çakmak'ın hazır bulunduğu görülmekle açık duruşmaya başlandı. Taraflara usulüne uygun söz verilip dinlendikten ve Danıştay Savcısının düşüncesi alındıktan sonra, taraflara son kez söz verilip, duruşma tamamlandı. Dava dosyası incelenip, gereği görüldü:

Dava, davacı şirket ile Automobile Dacia S.A. arasında imzalanan distribütörlük anlaşmasının; anlaşmanın süresi ve fesih bildirim süresinin yapılan harcama ve yatırımları geri kazandırmayacak ve rekabet etme haklarını kullanmaya imkan vermeyecek kadar kısa olduğu,piyasa koşulları araştırılmadan kendisine belli bir miktarda araç satın alma zorunluluğu getiren maddenin, mal veya hizmetin arz ya da talep miktarının kontrolü ve ya bunların piyasa

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2005/1724
Karar No : 2006/4710

dışında belirlenmesini rekabet ihlali sayan 4054 sayılı Kanunun 4.maddesine aykırı bulunduğu iddiası ile, halen Türkiye Genel Distribütörü olan Dacia Otomobilleri Satış, Satış Sonrası ve Dağıtım Hizmetleri Ticaret ve Limited Şirketinin Dacia S.A. 'nın alt teşebbüsü olup olmadığının tespiti talebinin raporlarla hazırlanan bilgi notunun ve Hukuk Müşavirdiği yazısının Kurul toplantısında görüşülmesi sonucu reddine ilişkin Rekabet Kurulunun 29.01.2004 tarih ve 04-09/79-21 sayılı kararının iptali istemiyle açılmıştır.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun 1. maddesinde; bu Kanunun amacının, mal ve hizmet piyasalarındaki rekabeti engelleyici, bozucu veya kısıtlayıcı anlaşma, karar ve uygulamaları ve piyasaya hâkim olan teşebbüslerin bu hakimiyetlerini kötüye kullanmalarını önlemek, bunun için gerekli düzenleme ve denetlemeleri yaparak rekabetin korunmasını sağlamak olduğu belirtilmiş, 3. maddesinde, Teşebbüs, "piyasada mal veya hizmet üreten, pazarlayan, satan gerçek ve tüzel kişilerle, bağımsız karar verebilen ve ekonomik bakımdan bir bütün teşkil eden birimler olarak tanımlanmış, yasanın 4. maddesinde, belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan doğruya veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerinin hukuka aykırı ve yasak olduğu belirtilmiş, 6. maddesinde de; bir veya birden fazla teşebbüsün ülkenin bütününde ya da bir bölümünde bir mal veya hizmet piyasasındaki hâkim durumunu tek başına yahut başkaları ile yapacağı anlaşmalar ya da birlikte davranışlar ile kötüye kullanmasının hukuka aykırı ve yasak olduğu belirtilmiş, yasanın 16/2 maddesinde ise, bu kanunun 4. ve 6. maddesinde yasaklanmış olan davranışları gerçekleştirdiği, sabit olanlara yasa maddesinde belirtilen miktarda para cezası verileceği hükme bağlanmış bulunmaktadır.

4054 sayılı Kanunun "Başvuru Sahiplerine Bildirim" başlıklı 42. maddesinin ilk fıkrasında, Kurulun, ihbar veya şikâyet başvurularında ileri sürülen iddiaları ciddi ve yeterli bulması durumunda, ihbar veya şikâyet edenlere ileri sürülen iddiaların ciddi bulunduğunu ve araştırmaya başladığını yazılı olarak bildireceği; ikinci fıkrasında ise Kurulun, gerek başvuruları açıkça reddetmesi, gerekse süresi içinde bildirimde bulunmayarak reddetmiş sayılması durumlarında, doğrudan ya da dolaylı menfaati olduğunu belgeleyen herkesin Kurulun ret kararlarına karşı yargı yoluna başvurabileceği kurala bağlanmıştır.

Dava dosyasının ve Dairemizin E:2005/1722 esasına kayıtlı dosyanın incelenmesinden, davacı şirket ile idare merkezi Romanya'da bulunan Dacia marka otomobil üreten Automobile Dacia S.A 'nın., 25.06.1999 tarihinde ikibuçuk yıl süreli, Türkiye için genel distribütörlük anlaşması imzaladıkları, ancak gerek anlaşmanın süresi ve gerekse fesih bildirim süresinin yapılan harcama ve yatırımları geri kazandırmayacak ve rekabet etme haklarını kullanmaya imkan vermeyecek kadar kısa olduğu, ayrıca Dacia'nın anlaşmanın sona ermesine iki ay kala hiçbir haklı gerekçe göstermeksizin distribütörlük sözleşmesini uzatmayacağını bildirdiği; daha sonra ise ürettiği araçların kendi kuracağı bir firma ile Türkiye pazarında

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2005/1724
Karar No : 2006/4710

satılacağını duyurduğu ve sermayesinin %99.97'sine sahip olduğu Dacia Otomobilleri Satış, Satış Sonrası ve Dağıtım Hizmetleri Ticaret Ltd. Şti.'ni kurarak bu firmayı Türkiye genel distribütörü olarak atadığı belirtilerek ve sonuç olarak, 25.06.1999 tarihinde MYS ve Seskir Otomotiv ile Dacia arasında imzalanan distribütörlük anlaşmasında sözleşme süresi ve fesih bildirim süresi açısından ve diğer konularda rekabet hukukuna ilişkin bir ihlâl olup olmadığının tespit edilmesi ve ayrıca sonradan atanan distribütörün Dacia'nın alt teşebbüsü olup olmadığının saptanması ve ihlâlin devamının önlenmesinin talep edildiği, dava konusu işlem ile 4054 sayılı Kanunun rekabeti sınırlayıcı anlaşmaları yasaklayan 4.maddesinin uygulanmasından muafiyet tanınması şartlarını düzenleyen 1998/3 sayılı Tebliğ hükümlerine aykırı olduğundan anılan yasa hükmünün ihlâl edildiği açık ise de, anılan anlaşmada açık ihlâl olarak değerlendirilecek nitelikte hükümler bulunmadığı, halihazırda sona ermiş bulunan sözleşmeye ilişkin olarak taraflar hakkında soruşturma açılmasına gerek olmadığı belirtilerek şikâyetin reddedildiği anlaşılmaktadır.

İşlem tarihinde yürürlükte olan 1998/3 sayılı Motorlu Taşıtlar Dağıtım ve Servis Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyeti Tebliğinin Muafiyet Verilebilmesi İçin Zorunlu Halleri düzenleyen 6. maddesinin (b)fıkrasının 3.bendinde ,Saticının bu Tebliğin 5. maddesinin (a) bendinde öngörülen dağıtım ve hizmet yapısını iyileştirme yükümlülüğünün olduğu hallerde muafiyet verilebilmesi için uyulması zorunlu haller sayılmış,2000/3 sayılı Tebliğ ile değişik (b) alt bendinde ; Belirsiz süreli anlaşmalarda yer alacak feshi ihbar süresinin, her iki taraf için en az iki yıl olması; ancak sağlayıcının anlaşmaya son vermesi halinde kanundan veya anlaşmadan dolayı uygun bir tazminat ödemek zorunda olduğu veya satıcının dağıtım sistemine ilk kez girdiği ve anlaşma süresinin veya anlaşmanın olağan feshi ihbar süresinin bu satıcı tarafından ilk kez kabul edildiği hallerde bu sürenin asgari bir yıl olması, (c) alt bendinde ; Belirli süreli anlaşmalarda ise, anlaşma süresinin en az beş yıl olması ve anlaşmada yer alacak olan yenilememe isteğini anlaşmanın sona ermesinden asgari altı ay önce bildirmeyi her iki tarafın da kabul etmesi " bu haller arasında sayılmıştır.

Distribütörlük Anlaşmasının "Ticari Marka" başlıklı 9. maddesi" ile "Reklam" başlıklı 11.maddesi ve anlaşmanın eki olarak belirtilen teknik destek ve servis anlaşmasındaki teknik destek, eğitim ve uzmanlaştırmaya ilişkin hükümlerin varlığı, dağıtıcının, Tebliğin 5. maddesinin (a) bendinde öngörülen dağıtım ve hizmet yapısını iyileştirme yükümlülüğünün bulunduğu anlamına geldiğinden, grup muafiyeti bakımından Tebliğ'in süreye ilişkin hükümlerinin geçerli olduğu açıktır.

MYS ve Seskir Otomotivin, 25.06.1999 tarihinde Dacia ile imzalamış oldukları distribütörlük Anlaşmaları ile Dacia araçlarının temini ,dağılımı,pazarlaması ve yedek parça temini konularında Dacia'nın yetkili ithalatçısı/dağıtıcısı olarak atandıkları,Seskir Otomotivle imzalanan Anlaşmanın 3.2. maddesinde "ithalat/bayilik haklarının bu anlaşma ile 3 yıl (31.12.2001'e kadar)" olduğuna ilişkin hüküm bulunduğu, Anlaşmanın 4. maddesinde ise "3 yıllık sürenin dolmasından 60 gün önce taraflar yazılı mutabakatın olması durumunda,

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2005/1724
Karar No : 2006/4710

münhasır ithalat ve dağıtım süresinin bir yıl daha uzatılıp uzatılmayacağına karar verirler." hükmü ile feshi ihbar süresinin 60 gün olarak düzenlendiği anlaşıldığından, 60 günlük feshi ihbar süresi ile üç yıl süreli olarak imzalanmış söz konusu Anlaşmanın 2000/3 sayılı Tebliğ ile değişik 1998/3 sayılı Tebliğ'in sağladığı grup muafiyetinden yararlanmasının mümkün olmadığı açıktır.

Öte yandan, Anlaşmanın 4.3. maddesinde, "Tüm uzatmalar (anlaşma süresinin uzatılması) 5.maddede düzenlenen yıllık minimum miktarın Dağıtıcı tarafından ihracatçıdan satın alınmasına bağlı olacaktır." düzenlemesinin bulunduğu,"Miktarlar" başlıklı 5.1. maddesinde ise, "Dağıtıcı, Anlaşma devam ettiği süre içinde, aşağıdaki araç miktarını satın alacaktır: 1999-300 parça, 2000-1000 parça, 2001-1500 parça" ifadesine yer verildiği anlaşılmaktadır.

Dacia tarafından MYS'ye gönderilen 25.10.2001 tarihli feshi ihbar yazısında, 2001 başından itibaren Dağıtım anlaşmasının 5.1. maddesinde kabul edilen yükümlülüklerin dağıtıcı tarafından gerçekleştirilmediğinin, tekliflerine rağmen şirketler arasında ortaklık kurulmadığının, bu hareketsizliğin Dacia'nın temsil edilmediğinin ve Dacia markasına karşı önyargının göstergesi olduğunun, dağıtıcının bazı yetkili satıcılarının Dacia'ya ilgisiz olduğunun, dağıtıcının stoklarında hala 130'dan fazla 1,5 ve daha fazla yaşta otomobil bulunduğunun belirtildiği ve Anlaşmanın Dacia'nın iradesi ile feshedildiği anlaşılmaktadır.

Feshi ihbar yazısından, dağıtıcının sözleşmede öngörülen bu yükümlülüklerini yerine getiremediği, ancak, şikâyetçi tarafından, 2001 yılında yaşanan ekonomik kriz dolayısıyla bu yükümlülüklerini yerine getiremedikleri, bayilik sözleşmesinde de bu durumun mücbir sebep olarak kabul edildiği, fakat Dacia'nın bunların uygulanmasına fırsat tanımadan sözleşmeyi feshettiği iddiasının Rekabet Kanunu kapsamında olmadığı, genel hükümlere göre adli yargıda açılacak davaya konu edilebileceği açıktır.

Şikâyetin sözleşmenin rekabet hukukuna aykırı düzenlemeler içerdiği iddiaları açısından ise ; Anlaşmanın Tebliğ'e aykırı hükümler içerdiği, bu nedenle grup muafiyetinden yararlanamayacağı sonucuna ulaşılmakla birlikte, Dacia'nın pazar payının 2001 yılında %0 olduğu göz önüne alındığında ve anılan anlaşmada rekabet hukuku açısından açık ihlâl olarak değerlendirilecek nitelikte sağlayıcının bayinin yeniden satış fiyatını belirlemesini, bölge dışı pasif satışları yasaklaması gibi ciddi rekabet ihlalleri yaratacak hükümler bulunmadığının tespit edilmiş olması karşısında , halihazırda sona ermiş bulunan sözleşmeye ilişkin olarak taraflar hakkında soruşturma açılmasına gerek olmadığı yönünde oluşturulan işlemde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Şikâyet dilekçesinde yer alan, halen Dacia marka otomobillerin Türkiye genel distribütörü olarak faaliyetini sürdüren Dacia Otomobilleri Satış, Satış Sonrası ve Dağıtım Hizmetleri Ticaret Ltd. Şti.'nin, üretici Dacia'nın alt teşebbüsü olup olmadığının tespitinin de talep edildiği, Rekabet Kurulunca " Ticaret Sicili Gazetesi'nden, 17.12.2002 tarihinde kurulmuş bulunan Dacia Otomobilleri Satış, Satış Sonrası ve Dağıtım Hizmetleri Tic. Ltd. Şti'nin

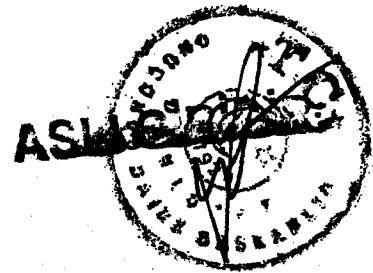
T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2005/1724
Karar No : 2006/4710

%99,97'sine S.C. Automobile Dacia'nın sahip olduğu ve kontrolünde de bu şirketin etkili olduğunun görüldüğü ancak, Dacia'nın Türkiye'de, kendisinin de pay sahibi olduğu ve kontrolünü elinde bulundurduğu bir şirkete distribütörlük hakkı vermiş olmasının, ticaret serbestisi çerçevesinde değerlendirildiği " anlaşıldığından, bu nitelendirmede de hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Sonuç olarak, dosyadaki bilgi ve belgelerin incelenmesinden, davacı tarafından öne sürülen hususların, taraflar arasında mevcut sözleşme ve ticari ilişkilerden kaynaklandığı ve buna ilişkin anlaşmazlıkların, rekabet hukukuyla ilgili olmadığı; anılan şirket hakkında, 4054 sayılı Kanunun 4. maddesi kapsamında inceleme yapılmasını gerektirecek nitelikte başkaca ciddi ve yeterli objektif bilgi ve belge bulunmadığı anlaşıldığından, şikâyetin reddi yolunda verilen kararda hukuka aykırılık görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, yasal dayanağı bulunmayan davanın reddine, aşağıda dökümü yapılan 60,90-YTL yargılama giderlerinin davacı üzerinde bırakılmasına, artan 55,00.-YTL posta ücretinin istemi halinde davacıya iadesine, kararın verildiği tarihte yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca belirlenen 900,00.-YTL avukatlık ücretinin davacıdan alınarak davalı idare vekiline verilmesine, 12.12.2006 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Faruk	Z. Ayla	Orhun	Suna	Zümrüt
ÖZTÜRK	PERKTAŞ	YET	TÜRKOĞLU	ÖDEN

YARGILAMA GİDERLERİ :

Yargı Harçları : 35,90.- YTL
Posta Gideri : 25,00.- YTL
TOPLAM : 60,90.- YTL